

[Justitsministeren]

måtte begrunde erstatningsansvar efter retsplejelovens § 1018 b.

På baggrund heraf er der efter min opfattelse næppe behov for at ændre de gældende regler.

Spm. nr. S 78

Til *arbejdsministeren* (16/10 84) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Hvor store er samfundets tab på den for lave forrentning af lånene til arbejdsløsheds-kasserne, og hvor store er tabene på fejludbetalingerne siden 1970?«

Begrundelse

Ministeriet har tidligere oplyst, at samfundets tab på den meget ringe forrentning af lånene til arbejdsløsheds-kasserne var ca. 260 mill. kr. Andre beregninger, som i dag i Jyllands-Posten citeres fra landsdommer Niels Larsens beretning, peger på meget større beløb. Jyllands-Posten anslår det til ½ mia kr.

Fejludbetalingerne fra arbejdsløsheds-kasserne, der jo også vil fortsætte i næste finansår, må tilsammen udgøre endnu større beløb.

For diskussionen om arbejdsløsheds-kasserne og deres virke vil det have interesse at få de samlede beløb oplyst. Beløbene bedes opgjort for hvert finansår for sig.

Svar (24/10 84):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Om *forrentningen af forskudsmidlerne* til arbejdsløsheds-kasserne kan jeg oplyse, at der i sommeren 1983 blev foretaget flere beregninger for at opgøre, hvilket rentetab staten havde haft ved en lav forrentning af forskudsmidlerne til dagpenge, efterløn og feriedagpenge.

Den første beregning fra juli 1983 må betegnes som ret grov, idet den forudsatte, at alle midler indestod på kassernes konti i 14 dage, inden de kom til udbetaling. Endvidere blev det forudsat, at alle udbetalinger fra staten til arbejdsløsheds-kasserne var forskudsvisse, dvs. at der ikke blev taget hensyn til, at en del af udbetalingerne, især først i perioden, var à conto-refusioner. Det er denne beregning, som anslår statens tab til ca. 350 mill. kr., der blev citeret i Jyllands-Posten den 16. oktober 1984.

Den næste beregning blev offentliggjort den 12. september 1983. Her var forudsætningerne forbedret, således at gennemløbstiden blev beregnet for de enkelte kasser, og der var derudover taget hensyn til kassernes formue, medlemsbidrag og dispositionsbeløb ved anmodningstidspunktet. Statens tab i perioden fra 1976 til 1981 blev nu anslået til ca. 260 mill. kr.

Arbejdsdirektoratet anser stadig denne beregning for at være den bedst mulige, idet der dog må tages det forbehold, at beregningen hviler på en forudsætning om, at de private pengeinstitutter under alle omstændigheder havde behov for likviditet svarende til forskudsudbetalingen og derfor i en situation uden forskud skulle låne beløbet i Danmarks Nationalbank.

Statens tab i perioden fra 1970 til 1975 har ikke hidtil været beregnet.

Det har ikke været muligt at benytte nøjagtig de samme forudsætninger, som blev benyttet for perioden fra 1976 til 1982. Dette skyldes blandt andet, at der ikke før 1976 var faste regler for medlemsbidragets og formuens betydning for beregningen af forskud. Reglerne om oprettelsen af særlige forskudskonti med forrentning til fordel for staten blev først indført i 1976. Der foreligger derfor ikke oplysninger, der gør det muligt at beregne forskuddenes gennemløbstid. Desuden var de private bankers lånebetingelser i Nationalbanken langt strengere før 1975 end i den efterfølgende periode.

Under disse forudsætninger kan statens eventuelle tab ved udbetaling af forskudsmidlerne derfor med stor usikkerhed opgøres til knap 32 mill. kr. i perioden fra 1969/70 til 1975/76.

For årene 1976/77–1983 ser tallene fordelt på de enkelte år således ud:

Regnskabsår	mill. kr.
1976/77	14
1977/78	37
1978	24
1979	10
1980	27
1981	58
1982	89
1983	57
I alt 1976/77–1983	316